

РЕШЕНИЕ

№ 26375

гр. София, 30.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **610** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация](#) (ЗДОИ) във вр. с [чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е по жалба на И. И. Н., с адрес: [населено място], [улица], , срещу Решение № 93-00-106/18.12.2025 г. на главен секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), за предоставяне на обществена информация по Заявление за достъп до обществена информация, вх. № 93-00-106/15.12.2025 /л. 19 и сл. от д./ в частта, в която е отказан достъп до цялата преписка по жалба с рег. № 96-00-1113.

Жалбоподателят сочи, че постановеният отказ е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон и с адм. – производствените правила. Излагат се съображения, че информацията е обществена и липсват основания за отказ. Иска се от съда да се отмени отказа и да се върне адм. преписка за ново произнасяне при даване на задължителни указания, относно приложението на закона. В с.з. жалбоподателят не се представлява, прави се искане за присъждане на разноски по делото по списък.

Ответникът – главен секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, редовно призован, не се представлява в с.з., излага съображения в подробно писмено становище, не претендира разноски за юриск. възнаграждение.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, от лице, адресат на адм. акт, с правен интерес от оспорването му.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства, извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Разгледана по същество, жалбата срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е неоснователна по следните съображения:

Производството по издаване на оспорения акт започва по Заявление за достъп до обществена информация с вх. № 94-00-144 /28.07.2025 г. /л. 10 от д./, формулирано по следния начин:

1. „Моля да ми бъде предоставен по електронен път копие на цялата преписка по жалба с рег. № 96-00-1113.“

От правна страна: Издател на процесния изричен отказ е главен секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, до когото е изпратено заявлението по ЗДОИ.

Процесният изричен такъв да се предостави исканата информация, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 4 от АПК и подлежи на оспорване по съдебен ред.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, главният секретар на ИАМН е представител на държавен орган и следователно – задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В конкретния случай, исканата информация по заявлението, според настоящия състав на съда следва да се квалифицира като обществена. Действително, съобразно изложените в заявлението съображения, посредством нейното предоставяне се цели създаване възможност да се състави мнение относно дейността на задължения субект, във връзка с дейността на ИАМН. Изложените мотиви от адм. орган в издадения изричен отказ по подаденото заявление се споделят от съда.

Правилно, с отказа е отхвърлено искането за предоставянето на цялата адм. прерписка по проверката.

Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ: „Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя:

1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации).“

Действително, когато се поставя такова ограничение следва органът да изложи съответни мотиви. В случая това е направено като тези мотиви са свързани с липсата на самостоятелно значение на документите в преписката, тяхното описание в КП и наличието на някои етични съображения, свързани с правата на пациентите и подробности, относно здравния им статус. Тези аргументи се споделят изцяло от съда като същите са напълно достатъчни, за да се приложи горепосоченото законово основание за ограничаване на достъпа до цялата преписка оп извършената проверка. Възражението, свързано с непредоставянето на пълния текст на процесното решение е неотносимо по делото, доколкото касае неговото изпълнение, а не неговата законосъобразност, още повече, че в диспозитива е посочено правилно предоставянето на акта без лични данни.

Съдът намира, че жалбата срещу процесния отказ е неоснователна.

При липса на искане от ответника, въпреки изхода на спора, съдът не дължи произнасяне, относно присъждане на разноски по делото.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал.2](#) от АПК, АССГ, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на И. И. Н., с адрес: [населено място], [улица], , срещу Решение № 93-00-106/18.12.2025 г. на главен секретар на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), за предоставяне на обществена информация по Заявление за достъп до обществена информация, вх. № 93-00-106/15.12.2025 /л. 19 и сл. от д./ в частта, в която е отказан достъп до цялата преписка по жалба с рег. № 96-00-1113.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

Преписи да се връчат на страните!

СЪДИЯ: